

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/281/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114213159
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3114213159.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Alice Beňovej a sudkýň JUDr. Oľgy Lichnerovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v právnej veci žalobcu N..r.o., so sídlom N., S. 14, IČO XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou SP. proti žalovanému O. do 30.06.2016 za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného R. - A. a oY.A.", L. XX XXX XXX, so sídlom A., D. U. 4, zastúpeného JUDr. L. S., advokátom, so sídlom Z., Z.. C. XXX/XX, o zaplatenie 488,42 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 27. apríla 2016, č.k. 20C/176/2014-77, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku IV. o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e**.

Združeniu - V. náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 93,52 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 21,49 Eur od 18.06.2011 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 24,01 Eur od 18.07.2011 do zaplatenia, vo výške 9,50 % zo sumy 24,01 Eur od 18.08.2011 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 24,01 Eur od 18.09.2011 do zaplatenia, do troch dní do právoplatnosti rozsudku. Vo výroku II. vo zvyšku návrh zamietol. Výrokom III. odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Výrokom IV. rozhodol o náhrade trov konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 61,07 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vychádzal zo zistenia, že na základe Zmluvy o poskytovaní služby a nájme KZ č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.05.2011, uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu Z. H., a.s. ako podnikom a žalovaným ako účastníkom - fyzickou osobou nepodnikateľom sa právny predchodca žalobcu zaviazal zriadiť, pripojiť, poskytovať, alebo sprístupniť špecifikované služby a produkty za podmienok stanovených zmluvou a účastník sa zaviazal platiť cenu za zriadenie a používanie týchto služieb podľa platnej Tarify. Žalovaný je v zmluve označený ako nepodnikateľ svojím menom, priezviskom, rodným číslom a bydliskom. Právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanému cenu za poskytnuté služby faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 17.10.2011 sumu 394,90 Eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 17.08.2011 sumu 24,01 Eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 17.06.2011 sumu 21,49 Eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou 17.07.2011 sumu 24,01 Eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou 17.09.2011 sumu 24,01 Eur. Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX vyúčtoval žalobca žalovanému O. Z. pokutu, pokutu za O. box, pokutu za diaľkový ovládač, pokutu za kartu, pokutu za ostatné príslušenstvo, t. j. spolu v sume 394,90 Eur. Z návrhu na začatie konania vyplýva, že celková neuhradená suma v čase postúpenia je 488,42 Eur. Súd mal za to, že predmetná Zmluva o poskytovaní služby a nájme KZ č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.05.2011, ktorú uzatvorili právny predchodca žalobcu a žalovaný, je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka a zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Súd preto skúmal, či zmluvné podmienky,

ktoré vopred pripravil právny predchodca žalobcu, a ktoré nemohol žalovaný pred podpisom zmluvy zmeniť, nespôsobili hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech odporcu ako spotrebiteľa. Zistil, že zmluva má charakter formuláru, ktorého znenie žalovaný nemohol ovplyvniť, nakoľko bola pripravená už vopred, pre veľký počet spotrebiteľov. Z úradnej činnosti súdu je totiž známe, že právny predchodca žalobcu ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom obdobných štandardných formulárových zmlúv, pričom je obvyklé, že spotrebiteľ obsah takejto zmluvy, teda i dojednaní o zmluvnej pokute podstatným spôsobom nemôže ovplyvniť. Nejde teda o individuálne dojednané zmluvné podmienky v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Právny predchodca žalobcu zmluvné pokuty so žalovaným individuálne nevyjednal, tieto sú obdobné vo veľkom počte formulárových zmlúv. Uvedené súd konštatoval s ohľadom na to, že zmluvné dojednanie, obsiahnuté v časti B Tabuľka č. 3 v spojení s bodom 1 časti C zmluvy o poskytovaní služby a najmä KZ, týkajúce sa zmluvnej pokuty (Magio Sat pokuta 199 Eur) považoval súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - žalovaného. Súd pritom nespochybňuje možnosť aplikácie i význam zmluvnej pokuty v spotrebiteľských vzťahoch, musí však ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstojí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok, s ohľadom na povahu, obsah a osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov a so zreteľom na sankcionovanie neplnenia si povinností na strane oboch účastníkov zmluvného vzťahu. V danej veci zmluvná pokuta, tak ako je dojednaná v časti B Tabuľka č. 3 v spojení s bodom 1 časti C zmluvy, je neprimeranou sankciou, nakoľko pri uzatváraní zmluvy bol prísnejšie, resp. výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ, ktorá skutočnosť sama osebe vyznieva v neprospech jedného účastníka zmluvy - spotrebiteľa. Z časového hľadiska ďalej predávajúci vôbec nerozlišuje situáciu, keď v dôsledku nezaplatenia ceny poskytnutých služieb žalovaným dôjde k ukončeniu zmluvy napríklad mesiac pred uplynutím doby viazanosti a prípadom, keď spotrebiteľ nezaplatí cenu služieb hneď v prvý mesiac po uzavretí zmluvy. Taktiež je bez významu výška ceny služieb, ktoré spotrebiteľ nezaplatí (či nezaplatí cenu dojednaného mesačného poplatku alebo len jej časť alebo niekoľkonásobne vyššiu sumu). Neprijateľné zmluvné podmienky sú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. Na základe uvedených okolností bola v zmysle § 153 ods. 4 O.s.p. uvedená zmluvná podmienka vyhlásená za neprijateľnú, a teda absolútne neplatnú, a to rozhodnutím Okresného súdu Trenčín zo dňa 01.12.2015, sp. zn. 27C/217/2014. Súd preto podmienku znovu nevyhlasoval za neprijateľnú. Z tohto dôvodu súd návrh žalobcu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty O. Z. pokuta 199 Eur s úrokom z omeškania zamietol. Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu za O. N. XMQCXOEG* 126 Eur a pokutu za diaľkový ovládač XMQCXOEG* 20 Eur, navrhovateľ v návrhu a v priebehu konania neodôvodnil, na základe akej skutočnosti si uvedené zmluvné pokuty od odporcu uplatňuje, teda, či v danej veci došlo k strate alebo k odcudzeniu alebo k nevráteniu Magio boxu a diaľkového zariadenia k nemu v prípade výpovede zmluvy z dôvodov na strane žalovaného. Súdu tak znemožnil preskúmať dôvodnosť uplatneného nároku v tejto časti a súd jeho návrh v časti o zaplatenie týchto zmluvných pokút s príslušenstvom zamietol z dôvodu, že žalobca v tejto časti nároku neunesol bremeno tvrdenia a ani dôkazné bremeno. Napokon si žalobca od žalovaného uplatňuje zmluvnú pokutu za kartu 1MQC5OEG* v sume 19,95 Eur a pokutu za ostatné príslušenstvo 1MQC5OEG* 29,95 Eur. Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa na platnosť záväzku o zmluvnej pokute vyžaduje písomná dohoda zmluvných strán, v ktorej musí byť určená výška zmluvnej pokuty alebo určený spôsob jej určenia. Zároveň je však nepochybné, že v dohode o zmluvnej pokute musí byť určená aj povinnosť, ktorú zmluvná pokuta zabezpečuje. Platnosť dohody o zmluvnej pokute je ešte podmienená aj všeobecnou požiadavkou zákona na určitosť a zrozumiteľnosť akéhokoľvek právneho úkonu v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka písomnosť prejavu vôle spočíva v tom, že obsah prejavu vôle je zachytený v texte listiny, celý právny úkon musí byť súčasťou jednej listiny a písomnosť tak musí predstavovať navonok jeden celok. Celistvosť listiny je zachovaná i vtedy, ak je jednota listín spoznatelná z hľadiska obsahu právneho úkonu a spolunáležitost' listín je nesporná. Žalobca v konaní preukázal, že medzi jeho právnym predchodcom a žalovaným vznikol záväzkový právny vzťah. Žalobca však v konaní neosvedčil, že by medzi ním, resp. jeho právnym predchodcom a žalovaným došlo k uzavretiu písomnej dohody o zmluvnej pokute za kartu 1MQC5OEG* 19,95 Eur a za ostatné príslušenstvo 1MQC5OEG* 29,95 Eur. Ako je uvedené vyššie, platnosť písomného úkonu si vyžaduje zachytenie obsahu právneho úkonu, označenie osoby, ktorá ho urobila a podpis konajúcej osoby. V zmluve o poskytovaní služby a najmä KZ č. 9904204359 zo dňa 04.05.2011, ktorá je podpísaná oboma zmluvnými stranami, sa nenachádza žiadne dojednanie zmluvných strán o takýchto zmluvných pokutách, a to ani vo forme odkazu na všeobecné zmluvné podmienky alebo iný dokument, ktorý by bol súčasťou zmluvy. Taktiež samotný žalobca v návrhu neuviedol, z akého zmluvného dojednaní

strán odvodzuje svoj nárok na tieto zmluvné pokuty. Žalobca v konaní ani nepredložil žiaden písomný prejav vôle žalovaného, ktorým by sa výslovne zaviazal zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu za kartu 1MQC5OEG* v sume 19,95 Eur a za ostatné príslušenstvo 1MQC5OEG* v sume 29,95 Eur pre prípad porušenia niektorého jeho zmluvného záväzku a žalobca ich potom nemôže s úspechom uplatniť na súde. Z tohto dôvodu súd zamietol nárok žalobcu i v tejto časti uplatnenej zmluvnej pokuty s úrokom z omeškania. Nárok na zaplatenie ceny za poskytnuté služby považoval súd za dôvodný. Túto cenu za poskytnuté služby žalovaný žalobcovi preukázateľne nezaplatil, čím porušil svoju zmluvnú záväzkovú povinnosť. Nakoľko súd mal preukázané, že žalovaný žalobcovi cenu za poskytnuté služby preukázateľne nezaplatil, čím porušil svoju zmluvnú záväzkovú povinnosť zaviazal súd žalovaného, aby žalobcovi zaplatil nesplnený peňažný záväzok vyplývajúci zo zmluvného záväzkového vzťahu v uplatnenej sume 93,52 Eur. Pretože je žalovaný preukázateľne v omeškaní so splnením peňažného dlhu 93,52 Eur, má žalobca právo požadovať od neho podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania. Žalobca uplatnil úrok z omeškania vo výške, ktorá je v súlade s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. Súd teda priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 21,49 Eur od 18.06.2011 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 24,01 Eur od 18.07.2011 do zaplatenia, vo výške 9,50 % zo sumy 24,01 Eur od 18.08.2011 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 24,01 Eur od 18.09.2011 do zaplatenia. O povinnosti náhrady trov súd rozhodol v súlade s § 142 ods. 2 O.s.p. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 488,42 Eur s príslušenstvom, pričom súd žalobcovi rozsudkom priznal sumu 93,52 Eur s príslušenstvom a vo zvyšnej časti, t. j. v sume 394,90 Eur s príslušenstvom návrh zamietol. V predmetnej veci tak pomer úspechu (19,15 %) a neúspechu (80,85 %) žalobcu predstavuje hodnotu 61,70 %, čo znamená, že žalovaný bol vo veci úspešnejší a v takejto miere mu patrí náhrada trov konania. Nakoľko si však trovy konania neuplatnil a z obsahu spisu mu žiadne nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania nepriznal. V rovnakej miere vzniklo právo na náhradu trov konania i vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval na strane žalovaného. Vedľajší účastník na strane žalovaného uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia. Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane žalovaného vykonal dva úkony právnej služby v roku 2014 - prevzatie veci a príprava zastúpenia, podanie písomného vyjadrenia k návrhu na súd 13.11.2014, za ktoré pri hodnote sporu 488,42 Eur podľa § 13a ods. 1, § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. patrí základná sadzba tarifnej odmeny 33,20 Eur x 2 úkony, režijný paušál za rok 2014 vo výške 8,04 Eur x 2 úkony, spolu 82,48 Eur. Nakoľko je právny zástupca vedľajšieho účastníka platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa podľa § 18 vyhlášky odmena o 20 % DPH (16,50 Eur), t. j. trovy právneho zastúpenia sú vo výške 98,98 Eur. Súd po zohľadnení pomeru úspechu žalovaného zaviazal žalobcu, aby vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného nahradil časť trov právneho zastúpenia vo výške 61,07 Eur (61,70 % zo sumy trov 98,98 Eur), a to podľa § 149 ods. 1 O.s.p. do rúk právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Vedľajší účastník podaním, doručeným súdu dňa 13.11.2014, oznámil súdu, že do konania vstupuje iba v časti uplatnenej zmluvnej pokuty. K uvedenému súd poukazuje na to, že postavenie vedľajšieho účastníka treba odlišovať od postavenia účastníka pre určitý úsek konania, ktorému vyplýva určitá povinnosť v súdnom konaní, ktorej zodpovedajú určité procesné práva, ale bez vecného vzťahu k prejednávanej veci. Podľa názoru súdu vedľajší účastník nedisponuje možnosťou vstupovania len do určitej časti konania, v ktorej bude ako účastník úspešný a naopak nebude vstupovať do tej časti konania, v ktorej bude zjavne neúspešný. S poukazom na znenie ustanovenia § 93 O.s.p. môže vedľajší účastník vstúpiť do konania a zúčastniť sa ho ako celku, nielen časti konania. Ustanovenie § 93 O.s.p. výslovne určuje, že vedľajší účastník sa môže zúčastniť „konania“ a neuvádza, že vedľajší účastník sa môže zúčastniť len „časti konania“, resp. vstúpiť do konania len „v určitom rozsahu“. Vedľajší účastník vyjadril svoje stanovisko nielen k nároku na zmluvnú pokutu, ale aj k nároku navrhovateľa na cenu za služby, ktorý vyhodnotil ako dôvodný. Vzhľadom na uvedené súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania neprihliadal na oznámenie vedľajšieho účastníka, že vstupuje do konania len v časti uplatnenej zmluvnej pokuty, ale jeho vstup považoval za vstup do celého konania. Obdobný názor vyplýva i zo záverov Krajského súdu v Trenčíne, vysloveného v obdobnej veci v uznesení, sp. zn. 4Co/771/2013 zo dňa 30.10.2014.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to jeho výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná a zaviazá vedľajšieho účastníka nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania. Namietal neúčelnosť uplatnených a priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Takéto združenie má v zmysle ust. § 93 ods. 2 O.s.p. zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam už tým, že

v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu. Dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a orientovať sa v oblasti spotrebiteľského práva. Konštatoval, že nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, ale spochybňuje účelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia, ako subjektu odborne spôsobilého a z toho dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu. Spochybnil však účelnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania tým, že sám neposkytol ochranu práv žalovanému ako spotrebiteľovi, ale ju poskytol prostredníctvom advokáta, za ktorého služby žiada priznať trovy právneho zastúpenia. Zastával názor, že trovy, ktoré vznikli sú len účelové. Združenia na ochranu spotrebiteľa ako vedľajší účastníci hromadne vstupujú do súdnych konaní automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Vedľajší účastník, ako odborne spôsobilý subjekt, poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať ex off. Podľa žalobcu vedľajší účastník do konania nevnesol žiaden prínos, keďže nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadnúť z úradnej povinnosti. Činnosť spotrebiteľského združenia je podporovaná Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky aj prostredníctvom dotácií na zastupovanie spotrebiteľov v konaniach pred súdmi, a tým hradí ich výdavky a podporuje ich odbornosť v oblasti ochrany práv spotrebiteľov. Mal za to, že prijatím štátnej dotácie a priznaním náhrady trov konania by bola dvakrát hradená účasť vedľajšieho účastníka v konaní. Vzniká tak pochybnosť, či cieľom vedľajšieho účastníka je skutočne ochrana spotrebiteľa alebo profit z náhrady trov právneho zastúpenia. S poukazom na ustanovenie § 93 ods. 1, 2 O.s.p. mal za to, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie najvyššieho súdu, sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05.02.2013. Účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený, len ak hlavný účastník konania s týmto vstupom súhlasí.

3. Žalovaný, ani vedľajší účastník, sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrili.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutej časti vo výroku IV. o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zák. č. 160/2015 Z.z. účinného od 01.007.2016, ďalej len C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. Podľa § 470 ods. 1 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon (zák. č. 160/2015 Z. z. civilný sporový poriadok účinný od 01.07.2016) aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C.s.p. právne účinky úkonov, ktoré nastali pred dňom účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Po podaní odvolania žalobcom v danej veci došlo k zmene právnej úpravy občianskeho súdneho konania, keď dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.), ktorý okrem iného zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (O.s.p.), podľa ktorého súd prvej inštancie posudzoval postavenie vedľajšieho účastníka v konaní ako aj všetky úkony súvisiace s náhradou trov konania. Je potrebné zdôrazniť, že civilný sporový poriadok s účinnosťou od 01.07.2016 nahradil inštitút vedľajšieho účastníka komplexnou úpravou intervenienta ako nového právneho inštitútu. Združenie - A., s ktorým súd prvej inštancie konal ako s vedľajším účastníkom, od 01.07.2016 viac v konaní ako vedľajší účastník vystupovať nemôže a jeho postavenie ako vedľajšieho účastníka konania k 30.06.2016 zaniklo. V zmysle novej právnej úpravy môžu právnické osoby, ktorých predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu vystupovať v civilnom sporovom konaní ako osobitný subjekt podľa § 95 C.s.p., do konania však môže byť pribratý iba na základe rozhodnutia súdu, ak s tým strana, na ochranu práv ktorej má vystupovať, súhlasí. Vzhľadom k tomu, že po zmene právnej úpravy občianskeho súdneho konania občianske združenie nepredložilo súhlas žalovaného na pribratie občianskeho združenia ako osobitného subjektu do konania v zmysle § 95 ods. 1 C.s.p., súd s týmto občianskym združením v odvolacom konaní ďalej nekonal. Pokiaľ však ide o odvolanie občianskeho združenia proti výroku rozsudku súdu prvej inštancie o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, toto odvolanie odvolací súd preskúmal s poukazom na ust. § 470 ods. 2 C.s.p. vzhľadom k tomu, že právne účinky úkonov, ktoré nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

7. Združeniu - A. ktoré vystupovalo v konaní pred súdom prvej inštancie ako vedľajší účastník v zásade v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. patrilo právo na náhradu trov konania vzhľadom na pomerný úspech žalovaného vo veci.

8. Súd prvej inštancie o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného priznal pomernú náhradu trov konania vo výške 61,70 %. Pomerná náhrada vo výške 61,70 % zo sumy uplatnených trov konania 98,98 Eur predstavuje sumu 61,07 Eur, ktorú súd prvej inštancie vedľajšiemu účastníkovi správne priznal. Odvolací súd sa s týmto záverom súdu prvej inštancie stotožňuje. Podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - žalovaného. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 13.11.2014 doručil súdu písomné vyjadrenie, v ktorom vzniesol námietky týkajúce sa neprijateľnosti dojednaní o zmluvnej pokute zapracovaných v zmluvných podmienkach spotrebiteľskej zmluvy o pripojení, a preto tu nemôže byť dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho stúpenia vedľajšiemu účastníkovi.

9. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku IV. podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

10. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p. tak, že Združeniu - A. „A.“ táto náhrada nebola priznaná, nakoľko mu v odvolacom konaní nevznikli.

11. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).